

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confitendi Ratio Doctoris Martini Lvtheri Avgvstiniani
Vvittenbergensis**

Luther, Martin

Vvittenberg[a]e, 1520

VD16 L 4238

Secvndvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33377

CONFITENDI RATIO DOCT.
MARTINI LVTHERI AV/
GVSTINIANI.

¶ PRIMVM.

¶ Quando nostro sæculo, omniũ ferme cõscientiæ sunt, in falsam suæ iustitiæ & operũ suorũ fiduciam, hũanis doctri-
nis abductæ, fereq; eruditio fidei & in deũ fiduciæ, obmutuerit. Idcirco & confessuro necessariũ est ante omnia, vt non fidu-
cia confessionis vel faciendæ vel factæ nitatur. Sed in solius dei clementissimam promissionẽ, tota fidei plenitudine cõfidat, certissimus videlicet, q; qui cõfessuro peccata sua promisit veniam, promissionem suam, fidelissime præstabit. Non em̃ quia nos confitemur, sed quia ipse promisit veniam cõfitentibus, gloriandũ est, hoc est, non propter nostræ confessionis dignitatem aut sufficientiam (cũ talis nulla sit) sed propter suæ promissionis veritatem & certitudinẽ. Sicut dicit, ps. xxiiij. Propter nomen tuum domine propiciaberis peccato meo. Non aut propter me, aut meam dignitatem, aut nomen meũ, sed propter nomen tuũ &c. Ita sane, vt opus cõfessionis, nihil aliud sit, q; occasio quædam, qua deus prouocetur ad promissionẽ suam implendam, imo qua nos exerceamur, ad fidem promissionis, sine dubio adipiscendæ, vt sic non nobis domine, sed nomini tuo des gloriam, & læteris, non cũ benefecerimus tibi, sed cũ benefeceris tu nobis, vt per Ezechielem dicitis. Hac ratione fiet, vt qui gloriatur in dño gloriatur, & nõ seipsum cõmendet, sed gratiã dei glorificet. Et erit, vt sit confessio & magnificentia opus dei. ps. c. x.

¶ SECVNDVM.

¶ Quæ autem deus (ad gloriam scz gratiæ & misericordiæ suæ) veniam promiserit, ex scripturis firmandũ est. Primũ ps. xxxi. Dixi cõfitebor aduersum me iniustitiam meam dño. Et tu remisisti impietatem peccati mei. Et illud. ij. Reg. xij. Vnde hic psalmus desumptus est, q; primũ David dixit. Peccauit dño, statim dixit Natan, Dominus quoq; transiit peccatũ
A ij

primm

no

Quare confessio m...

catum tuū, non morieris. Et Hier. xvij. si egerit gens illa penitentiā a malo, agam & ego penitentiā super malo quod cogitavi ut facerem. Item. i. Iohan. i. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est & iustus, qui remittat nobis peccata & emūdet nos ab omni iniquitate. Et illa definitio vera iusti. prouer. xvij. iustus prior est accusator sui, ideo iustus, quia sese accusat, vnde & sequitur, Venit amicus eius (Christus) & inuestigabit eū (.i. q̄ret eū & non sinit perire, etiā ab extremis inferni inuentū reducet. Hinc Iosue. vij. Confessione peccati, vocat gloriam dei, dicens, ad Achan. Fili mi da gloriam deo, & cōfiteri, atq; indica mihi quid feceris. Et d. Hiero. ad idem, confessio peccati, est laus dei. Nec mirū, qui qui peccata sua confitetur, veritatem vtiq; dicit, deus autē est veritas, ideo simul deū confitetur. Sic in Paral. vii. Manasse rex Iuda, in orōne sua pulcherrima, omni confessione apūllima, dicit. Tu autē dñe h̄m bonitatem tuam promissisti penitentiam remissionis peccatorū &c. Vere scdm bonitatem tuā promissisti, quia nihil esset confessio n̄ra, nisi stare pmissio dei, adeo totū est bonitatis diuini, q̄ promissit remissionē, quā nisi promississet, per nullā iustitiā posset obtineri. Ac sic fides promissionis illius, primū & summe necessaria est confessuro, ne forte psumat, sua diligētia, sua relectiōe, suis viribus deū pro care ad remissionem peccatorū, cū iam deus ipse & remittere paratissimus, puenit eū, ac poti⁹ ad acceptandā remissionem & confessionem p̄standam, allegerit ac procauerit, bonitate dulcissimē promissionis sue.

TERCIUM.

¶ Anteq̄ sacerdoti confiteatur vicario, vtiq; oportet, primū confiteatur principi ipsi deo, hic vero, rem serio tractare oportet, quia diuinū oculum, sicut nihil latet, ita nihil fallit. Quare hic ppositū melioris vite, & odiū peccati, oportet sine simulatiōe discutere, nā nihil fere cōfessuros plurimos fallit, q̄ subtilis ista simulatio & profundissima, q̄ plerūq; violentū peccati odiū & ppositū melioris vite, per vim simulant, etiā coram seip̄s, q̄ satis probat, infelix euetus, vbi post cōfessionem, cito redeunt ad ingenū, & velut magno onere cōfessionis leuati, denuo secure viuūt, tam, curiosi inq; imemores ppositi sui, qua vna re, satis possent argui, sue fictionis infelicissimi. Quare, hic oportet, hominem esse liberrimū, & de se in seip̄o

Confessio qd sit

Ab ipso

quod respicit

Confessio habet

Evangelio